

ZPRAVODAJ

Duben 2022

Co nás v tomto školním roce ještě čeká

Profilové písemné maturitní práce (již proběhly)

Matematika – 12. 4.

Druhý cizí jazyk – 13. 4.

Český jazyk – 19. 4.

Anglický jazyk – 20. 4.

Blok didaktických testů společné části MZ

2. 5. – 4. 5.

Ústní maturitní zkoušky

16. 5. – 19. 5.

Sportovní kurz 3. C, 5. A

23. 5. – 27. 5.

Biologicko-zeměpisný kurz 2. C, 4. A

23. 5. – 27. 5.

Maturitní párty

28. 5.

Sportovní den

28. 6.

Den divadla – Škola základ života

21. 6.

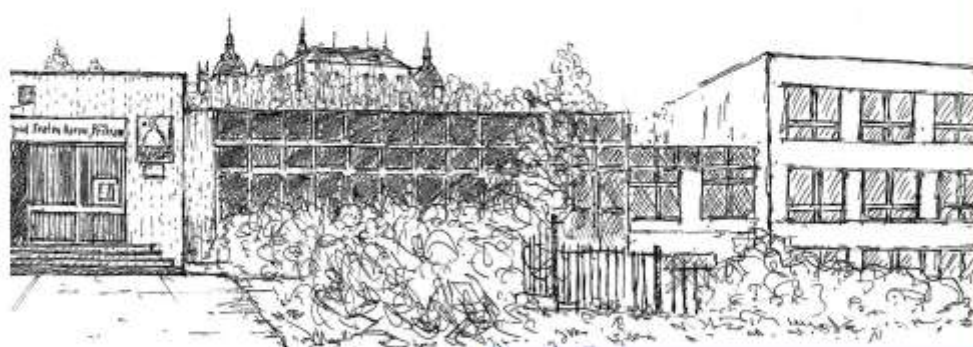
Projekt se uskuteční za finanční podpory města Příbram.

Nedožitých třicet Gymnázia pod Svatou Horou

1. září 2022 by škola oslavila třicet let od svého vzniku. V předvečer tohoto krásného jubilea však zanikne a od 1. 9. už bude fungovat jako detašované pracoviště Gymnázia Příbram v ulici Balbínova. U příležitosti tohoto nedožitého výročí jsme připravili almanach, který navazuje na ten k 20. výročí a svým obsahem se zaměřuje zejména na posledních deset let existence tohoto malého a rodinného příbramského gymnázia. Budeme rádi, pokud si, alespoň virtuálně, zalistujete elektronickou podobou almanachu a budete s námi sdílet radost z toho, co se podařilo! Soubor najdete na našich webových stránkách. Almanach existuje také v tištěné podobě, v případě, že máte raději papír, určitě něco vymyslíme!

Děkujeme všem, kteří se na přípravě a vydání almanachu podíleli.

A Gymnázium pod Svatou Horou **ALMANACH**

**NEDOŽITÝCH 30 LET
GYMNÁZIA POD SVATOU HOROU
1992–2022**

Není nám lhostejné

Není nám lhostejné, co se ve světě děje, jsme si více než vědomi toho, jak nás i zdánlivě vzdálené konflikty mohou každodenně zasahovat, obzvláště činy číročiré agrese vůči další demokratické zemi, vůči Ukrajině. Rozhodli jsme se jako žáci 6. A podpořit ukrajinské občany v době války, kterou ani jeden z nich nevyvolal. Ať už sebeméně, jelikož přeci jenom nejsme žádná světová velmoc, nedokážeme na agresory, na zločince, na Ruskou federaci, uvalit sankce, ovšem zcela jistě dokážeme podpořit lid, který

se musí (a chce!) bránit. Podporujeme Ukrajinu v tomto konfliktu, pomocí prodeje stužek s jejich barvami jsme vybrali 4 328 Kč. Tyto koruny zanedlouho poputují na sbírku Člověka v tísní, proto mockrát děkujeme všem, kdo si stužku koupili a tím přispěli na dobrou věc, na mír, doufáme.

Pamatujte si, prosím, že svět není černobílý, vše není pravda, vše není lež, proto si musíme všichni v této době, v době ozbrojeného konfliktu na našem kontinentu, dávat pozor na každou z informací, každou ze zpráv. Ověřujte své zdroje, neukvapujte se a vězte, svět pak bude zase o něco blíže k míru a ke svobodě, i když se to může zdát banální. Každá maličkost, jakkoliv malá podpora může pomoci, netušíte, jak velká tahle malá podpora je.

Pravda zvítězí, to my dobře víme, tudíž i Ukrajina musí zvítězit a bez nás, bez tebe, to nepůjde!

PS. Alžběta Jobeková je borec, všechny stužky vytvořila, pak je ještě prodávala, já o tom jenom píšu, díky ti, Běto!

Jakub Tesárek, 6. A

Nechceme sedět se založenýma rukama

Studenti Gymnázia pod Svatou Horou dlouhodobě pomáhají v rámci příbramské organizace ADRA. Nyní jsme byli osloveni, že je nedostatek dobrovolníků v krizovém centru pro Ukrajince v Příbrami. Řada studentů naší školy se bez váhání přihlásila, a tak se střídáme na dopoledních a odpoledních směnách ve všední dny i o víkendech. Nejčastěji hlídáme děti v dětském koutku, mezitímco jejich maminky zařizují potřebné administrativní úkony. Dále také manuálně vypomáháme ve skladu, kde je nutné třídit materiál od dárců a balit ho do krabic. Studenti, kteří umí rusky, také tlumočí.

Při hlídání dětí jazyková bariéra není překážkou. Ač jsme byli zpočátku nervózní, vždy si nakonec porozumíme. Komunikace „rukama nohama“ nebo pantomimicky totiž skvěle funguje! Děti jsou bezprostřední, i přesto, v jak nelehké situaci se nachází a čemu musí čelit, se dokáží během hraní odreagovat a smát se. Když s nimi skládáme stavebnice, hraje si s panenkami, sledujeme pohádky, kreslíme a tancujeme, dělá nám velkou radost, že je to baví. Upřímně baví to i nás, jak se říká, kdo si hraje, nezlobí. Zjistili jsme, že některé děti znají Müllerova Krtečka, my jsme se pro změnu seznámili s jejich oblíbenou pohádkovou postavou, skřítkem Boobou.

Některé děti s námi komunikují velmi snadno, jiné jsou stydlivé a chvíli nám trvá se sblížit. Všechny, se kterými jsme se dosud potkali, ovšem spojovalo to, že byly vděčné i za maličkosti.

Dobrovolničení v krizovém centru je pro nás nová zkušenost. Jsme rádi, že můžeme být užiteční. Navíc dětský smích či jen drobné pousmání je pro nás tou největší odměnou. Rozhodně máme v plánu pomáhat i nadále, v aktuální situaci nechceme jen sedět se založenýma rukama.

Magda a Alžběta Neporovy

Ukrajínští studenti na naší škole

Na přelomu března a dubna bylo na naší školu přijato 5 ukrajinských studentů, 3 dívky a 2 chlapci. Všichni k nám dorazili z oblasti těžce zasažené válkou (Dnipropetrovsk, Charkov).

Třída 2. C, do které nastoupili, je velmi dobře přijala. Rychle se ve škole zorientovali, navštěvují školní jídelnu, pro 4 z nich se za pomoci koordinátora podařilo zajistit sponzora, který jim stravné v plné výši hradí. Všichni k nám dojíždí z okolí Příbrami, 1 děvče z Chraštic, chlapci ze Lhoty u Příbramě a 2 děvčata z Březnice.

Chtějí se co nejrychleji plnohodnotně zapojit do výuky, chtějí se naučit česky, chtějí si rozumět se svými novými spolužáky i učiteli. Nově vzniklá situace je výzvou pro nás všechny, někteří po mnoha letech znovu loví v paměti své dříve poměrně slušné znalosti ruštiny, a jde to velmi těžko. Učit češtinu cizince je i pro češtináře tvrdý oříšek!!!

Položila jsem našim novým studentům několik otázek:

Co vás v Čechách nejvíce příjemně překvapilo?

Mariia R.: Když jsme s rodinou jeli do Čech, byli jsme velice nervózní. Netušili jsme, co nás tam čeká. Příjemně nás překvapila příjemná nálada lidí kolem. Všichni jsou připraveni pomoci s jakýmkoliv problémem. Hodně lidí si velmi všímá, což je příjemné. Vlastně to působí, jako bychom přijeli na návštěvu ke vzdáleným příbuzným.

Diana K.: Příjemně mě překvapilo, že všichni chtějí pomáhat. Velmi se mi líbí místní architektura.

Co vám tady nejvíce chybí?

Mariia R.: Nemůžu říct, že by mi v Čechách něco chybělo. Jasně, že není úplně jednoduché si zvyknout na „nový život“, občas mi chybí spolehliví „ověření“ kamarádi, atmosféra, na kterou jsem byla zvyklá... Ale věřím, že je to všechno jen otázkou času.

Diana K.: Postrádám možnost komunikace. Velmi mi vadí jazyková bariéra.

Jak vás přijali vaši čeští spolužáci?

Mariia R.: Čeští spolužáci přijali ukrajinské žáky dost srdečně. Kvůli jazykové bariéře se bavíme celkem málo, ale jsou i takoví, kteří rozumí rusky nebo mluví dobře anglicky. I přes jazykové obtíže máme ve třídě lidi, kteří pomáhají kdykoliv a s čímkoliv. A to je super.

Diana K.: Přijali nás velmi dobře. Všichni jsou velmi milí a přátelští. Mám pocit, že se budeme moci s mnohými spolužáky dobře skamarádit.

Je něco, co byste chtěli českým spoluobčanům (spolužákům) říct? O co byste je chtěli poprosit nebo co byste jim chtěli vysvětlit?

Mariia R.: Chtěla bych Čechům poděkovat za srdečné přijetí. Je to skvělý pocit, když člověk přijede k cizím lidem, kteří ho vezmou mezi sebe. A protože jsme odjeli z místa, kde vybuchují bomby, a jeli jsme do neznáma, té srdečnosti a otevřenosti si ceníme dvojnásob. Bydlím v Čechách asi půl měsíce, a za tu dobu už jsem se stihla seznámit s několika lidmi, kteří jsou ochotní pomoci s čímkoliv – od hledání bydlení až po prohlídku pražských památek. A za to děkuji!

Pro Ukrajince je současná doba nelehká. A když vezmu v úvahu strach o blízké, kteří zůstali na Ukrajině, neznalost jazyka, nelehkou finanční situaci, zvykání si v nové třídě, jinou mentalitu a další a další... lidé v mém okolí dělají pro můj klid, bezpečí a normální způsob života opravdu hodně.

Žijte v míru a važte si každého dne, každého blízkého člověka.

Diana K.: Prosím za odpuštění za všechny Ukrajince, kteří se chovají nevhodně. Ne všichni jsme takoví.

Je mi velmi nepříjemně, když nerozumím, co říkáte. Ale učím se váš jazyk a velmi se snažím.

Neplánovala jsem žít v České republice, donutila mě k tomu situace u mě doma.

O Česku nic nevím. Dejte nám čas, než se zadaptujeme. Omlouvám se, že tolik cizinců vám přináší do života nepohodlí.

Nechtěli jsme vás obtěžovat. Ale stalo se, co se stalo. Promiňte, prosím.

Slova plná upřímnosti, vděku a odhodlání vzniklou situaci zvládnout. Zkusme všichni přispět k tomu, aby se Dianě, Maryčce, Máše, Míšovi a Mykytovi na naší škole líbilo. Zároveň si přejme, aby se situace na Ukrajině co nejdříve uklidnila a oni se mohli vrátit do svých domovů, ke svým blízkým.

Mgr. Zdeňka Křesinová

Projekt Učitelství pro 21. století pokračuje

V uplynulých měsících vyjelo na zkušenou několik dalších pedagogů v rámci projektu Učitelství pro 21. století. Smyslem projektu je dále zvyšovat úroveň přímé i nepřímé pedagogické činnosti vyučujících, a to prostřednictvím tří aktivit: účast na seminářích, stínování na zahraniční škole a výukový pobyt na zahraniční škole.

Island – společnost založená na důvěře

Napočtvrté to vyšlo. Tentokrát to Covid-19 nepřekazil a odjela jsem na týdenní studijní pobyt na Island. Spolu s dalšími svými kolegy využívám grantu fondu Erasmus, který se naší škole podařilo získat, a odjíždím do země ledu a ohně.

Má cesta ovšem není žádná dovolená, má dokonce tři cíle. Poznat vzdělávací systém jiné evropské země, nasbírat materiál pro výuku angličtiny a také navázat kontakt s dalšími evropskými školami pro další projekty. Spousta práce na jeden týden v zemi, kde nikoho neznáte a která je 1400 km daleko.

S proměnlivým a chladným počasím se počítá, ale trochu překvapí, když po 30 kilometrech za letištěm stále nevidíte žádné stromy. Nakonec se objeví a pak i hlavní město Reykjavík. Je to drsná země, ale krásná a soužití jejích obyvatel s přírodními podmínkami je obdivuhodné. Není divu, že láká i tolik Středoevropanů. Žije tu jen 350 tisíc obyvatel, ale i tak má Island nejrychleji rostoucí populaci v Evropě, obzvláště díky přistěhovalcům. Nejvíce jich je z Polska.

Ptám se svých studentů na to, co ví o Islandu. Po počátečních rozpacích, že vlastně asi nic, se dozvídám spoustu zajímavých věcí. Některé nejsou úplně pravda a ty rychle vyvracím. Přidávám pár dalších postřehů, protože neví, že v Reykjavíku mají některé chodníky vytápěné, neví, že policie tam nenosí pistoli, neslyšeli o islandských manuskriptech a taky neví, jak hodně vám nateče do bot, když je v březnu bouřka. A neví spoustu jiných věcí. Jako třeba to, jak to chodí na středních školách.

Trvají sice jen tři roky, ale přizpůsobí se studentům, když se rozhodnou je studovat čtyři nebo pět let. Někdo má nelehké sociální zázemí a někdo se věnuje při studiu sportu. Říkám si, že to dává smysl. Proč si studium nerozložit? Navštěvuji dvě velké střední školy s velmi flexibilním programem (Borgarholtsskóli, Flensborgarskólinn). Studenti si volí své předměty, školu absolvují po splnění kreditů, a ne maturity, škola si tvoří své vlastní osnovy. Nejsou to typická gymnázia, těch je v celé zemi málo – pouze tři. Obě školy působí velmi příjemně, vůbec ne studeně a nabízí všemožná zákoutí k odpočinku, práci na moderních PC nebo lákají k mimoškolním aktivitám. Na chodbách i v knihovně jsou stolky s šachovnicemi. A všude se snaží o maximální inkluzi. Jak to zde na školách dělají, že místní obyvatelstvo mluví celkem plynule anglicky?

Podařilo se mi navštívit jednu lekci angličtiny, ale odcházím se smíšenými pocity. Někteří studenti nepromluvili za celou hodinu ani slovo! Všichni jsou celou hodinu na mobilu nebo notebooku! Dávají vůbec pozor na příběh z poslechu? Na konci hodiny zjišťuji, že už nepracují s tužkou a sešitem, všechny odpovědi na otázky posílají učitelce právě přes mobil nebo přes notebook. Aha, tak to mají prostě jen jinak. Příběh shrnují také písemně. Ve třídě je bílá tabule na fixy. Pro promítání se ze stropu spouští bílé plátno. Nemají interaktivní tabule v každé třídě, jak by si leckdo mohl myslet. Na záchod odcházejí bez ptaní, je to tak nějak přirozené. Celý systém je založený na vzájemné důvěře. Funguje tak, jak celá země.

Kromě návštěv škol mne a mé kolegy (celkem je nás 96 ze 14 zemí) berou na přednášky o kultuře, historii, literatuře a vzdělávacím systému. Pořádající organizace English Matters nás bere i na výlety do terénu, abychom viděli islandský ledovec, vodopády, černé pláže, gejzír a prošli se mezi litosférickými deskami. Celý týden pracuji v mezinárodní skupince spolu s Polskem, Řeckem a Francií na závěrečné prezentaci našeho mini projektu.

Mise je splněna, domů si kromě vzpomínek vezu i kontakty na budoucí partnerské školy a také materiály pro své hodiny angličtiny. A na těch se určitě mluvit bude!

Mgr. Radka Vocílková

Inspirace dovezené tentokrát z Německa

V neděli 27. 3. 2022 jsme se společně s kolegyní Monikou Kalíkovou vydaly do Německa do městečka Moers, kde jsme měly strávit následující týden v jedné ze zdejších škol. Začátek našeho pobytu zpříjemňovalo nejen krásné jarní počasí, ale také velice milé uvítání od pana ředitele a celkově příjemná atmosféra školy jako takové. I ostatní vyučující se nám ve všem snažili vyjít vstříc. Následující týden se nám věnovali a velice ochotně nás brali do svých hodin, abychom viděli, jak se učí u nich. První, co nás zaujalo, byla spolupráce a aktivita studentů během hodin. Až později jsme se dozvěděly, že právě práce v hodině tvoří polovinu hodnoty konečné známky.

Velice příjemné bylo vidět a následně i zažít, jak škola pečuje o pohodu a zdraví svých učitelů. Dvakrát ročně mají učitelé celodopolední seminář v rámci psychohygieny. My jsme měly štěstí, že zrovna v týden naší návštěvy tyto semináře probíhaly. Semináře byly zaměřeny na práci se stresem, např. jak se mu příliš často a dlouhodobě nevystavovat. My jsme zvolily variantu fyzicky méně náročnou, a to workshop zvládání stresu. Pro sportovněji založené učitele tu byla ještě ukázka antistresového cvičení.

Technické vybavení školy nebylo na takové úrovni jako u nás, nicméně nescházely počítačové učebny ani odborné učebny přírodovědných předmětů. Škola má navíc svoje „sociální pracovníky“, kteří se věnují nejen problémovým studentům a studentům se speciálními vzdělávacími potřebami, ale také vytvářejí odpolední volnočasové aktivity pro studenty. K tomu jim slouží dvě poměrně velké místnosti vybavené nejrozličnějšími deskovými a jinými hrami, gauči pro relax a u těch starších i kuchyňkou s kávovarem.

Myslím si, že mohu za sebe i za Moniku říci, že jsme odjížděly plny dojmů, inspirace a zážitků.

Mgr. Anna Příbylová

Úspěch našich angličtinářů

Je listopad 2020, plánovaná mezinárodní soutěž v angličtině Best in English 2020 se odkládá na leden 2021. Vzhledem k pandemické situaci na celém světě a mimořádným vládním opatřením se ruší i tento termín a posouvá na listopad 2021. Třetí termín se uskuteční a stojí za to. Jako obvykle je to 60 minut se sluchátky a obrazovkou počítače, úkoly na porozumění textu i mluvenému slovu. Cítíte se asi nicotně, když proti Vám soutěží dalších 17 222 studentů z téměř šesti stovek škol a 32 zemí. A jak se cítíte, když skončíte ve dvacítce nejlepších z ČR a v šedesátce nejlepších z celého světa?

Zeptejte se *Jakuba Tesárka*, studenta z 6. A. Jeho náklonnost k angličtině ho dovedla až sem, pouhé čtyři body za celkovou vítězkou. Získal 116,5 bodů z 125 možných a zařadil tak jméno našeho gymnázia mezi jména jiných známých středních škol. Jeho čtrnácté místo v ČR je obrovským úspěchem, ke kterému mu moc gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci školy. Mimochodem, vítěz vedlejší kategorie, nejlepší student s rodilým mluvčím ve své rodině, získal na chlup stejně bodů.

Kromě velmi úspěšného *Jakuba Tesárka* se z naší školy soutěže účastnilo ještě dalších asi sedmdesát studentů. Celkem šesti z nich se podařilo prolomit hranici 100 bodů a i to považujeme za úctyhodný výkon. Gratulace směřují k *Martině Janíkové* (110,5b), *Dominice Hámorské* (104,5b), *Kateřině Pastorové* (102,5), *Šimonu Pávkovi* (101,5) a *Lukáši Zákouckému* (100b).

Společným výsledkem jejich individuálního hodinového snažení při testu z angličtiny na počítačích jim bylo uděleno šesté místo ve Středočeském kraji. Děkujeme za reprezentaci školy.

Mgr. Radka Vocílková

Další úspěchy našich studentů (i absolventů)

V olympiádě z českého jazyka postoupily do okresního kola v mladší kategorii *Xénie Homolová* (2. A) a *Magda Neporová* (2. A). Ta, i když se zúčastnila okresního kola z pozice náhradnice, nakonec uspěla na výtečnou a bude naši školu reprezentovat v krajském kole. Mezi staršími gymnazisty byly nejlepšími řešitelkami *Dominika Šedivá* (4. A) a *Alžběta Neporová* (2. C).

V konverzační soutěži z angličtiny se vítězka školního kola ve starší kategorii *Martina Janíková* (4. A) umístila v okresním kole na 3. místě. Mezi mladšími žáky byl nejlepší *Tomáš Zelenka* (2. A).

Ve školním kole konverzační soutěže v němčině obstála v mladší kategorii nejlépe *Adina Hrazdírová* (2. A) a mezi staršími to byla *Veronika Škubalová* (5. A)

Nejlepšími řešiteli zeměpisné olympiády jsou v mladší kategorii *Štěpán Vitásek* (1. A) a v kategorii starších *Martin Gregor* (4. A) a *Ondřej Hudeček* (5. A).

Vítězem školního kola dějepisné olympiády v mladší kategorii se stal *Martin Štufka* (1. A) a ve starší kategorii *Blanka Slancová* (4. C).

Úspěšnými řešiteli biologické olympiády mezi nejmladšími byli *Jana Zvolánková* (2. A), *Štěpán Vitásek* (1. A) a *Lenka Baštová* (2. A), v kategorii druhé *Daniel Horák* (3. A) a v nejstarší kategorii *Veronika Škubalová* (5. A) a *Lucie Vítková* (5. A).

V Pythagoriádě nás reprezentovali úspěšní řešitelé *Martin Štufka* (1. A) a *Štěpán Vitásek* (1. A).

Absolvent naší školy *Jiří Dražan* (2015), který studuje na Fakultě elektrotechnické Západočeské univerzity, získal v loňském roce Cenu děkana za vynikající studijní výsledky. Škole byl vyjádřen dík za dobrou přípravu tohoto studenta na vysokoškolské studium.

Jen více takových potěšujících zpráv!

Přehlídka studentské nápaditosti

Od pondělí 29. 11. až do pátku 3. 12. probíhal na naší škole tematický týden. Každý den měli žáci zadané jiné téma, které měli splnit.

První den se škola zaplnila studenty s všemožnými předměty, v nichž byly ukryty jejich školní potřeby, den bez tašek znělo téma na tento den. Na chodbách bylo vidět kufříky, pytle, vozíky, či dokonce i popelnici.

Další den dorazili studenti v šílených účesech a extravagantně nalíčení. Středa byla ve znamení různých témat, které si vylosovaly jednotlivé třídy: hudební skupiny, zvířata, pohádky, jídlo pití, pyžamový den, knižní postavy, sporty atd.

Ve čtvrtek bylo ve škole více učitelů, než je obvyklé. Někteří v několika podobách. Nápad se ukázal jako velmi vtipný a bavilo to i učitele. Někteří z nich se přetransformovali do podoby svých žáků. Pátek se stal festivalem filmových postav všech žánrů.

Poslední den školy v roce 2021

Na středu 22. prosince 2021 připadl poslední den, kdy byli žáci ve školách před vánočními prázdninami. Na Gymnáziu pod Svatou Horou v Příbrami neprobíhalo standardní vyučování podle rozvrhu, ostatně jako na všech ostatních základních a středních školách. Studenti a pedagogové ovšem nezháleli a strávili tento den slavnostním zpíváním koled a vánočních písní na Svaté Hoře a posezením ve třídách.

Svatá Hora se tyčí nad městem Příbram. Jedná se o jedno z neslavnějších poutních míst v Evropě. Toto místo dodalo celému programu magickou atmosféru. Ač kvůli současné epidemiologické situaci nemohla akce proběhnout klasicky v kostele Nanebevzetí Panny Marie, organizátoři si poradili a uskutečnilo se to ve venkovních prostorách areálu. Teploměr sice ukazoval několik stupňů pod nulou, ale ani tím se gymnazisté nenechali odradit.

Studenti i pedagogové se shromáždili po osmé hodině ranní na terase s balustrádou obklopenou ambity s lunetovými obrazy. Program moderovala studentka školy Magda Neporová. Úvodem pronesl několik slov také ředitel Pavel Karnet. Studenti si v hodinách hudební výchovy připravili písně a ty zde přednesli. Kdo zrovna nezpíval, oceňoval vystoupení svých spolužáků potleskem. I učitelský sbor vystoupil s připravenou písní. Zazněli jak moderní vánoční písně, tak klasické koledy. Na závěr, za doprovodu houslí učitele hudební výchovy Vladimíra Krále, si všichni společně zazpívali koledu Narodil se Kristus Pán.

Poté se učitelé a studenti přesunuli do školy, kde jim bylo umožněno strávit čas spolu ve třídách. Rozdávali si dárky, ochutnávali cukroví a přáli si vše dobré do nového roku. Kolem půl jedenácté se začali rozcházet domů, aby si užili vánoční svátky.

Alžběta Neporová, 2. C

Přes bariéry s policií

Studenti posledních ročníků se v úterý 1. března 2022 zúčastnili akce Přes bariéry s policií, která je charitativní akcí. Jedná se o testy fyzické zdatnosti. Maturanti k této akci přistoupili velmi zodpovědně a podávali výborné výkony.

Obhajoby ročníkových prací potřetí, a přesto poprvé

Ve středu 30. března 2022 obhajovali studenti 3. C a 5. A své ročníkové práce, které pod vedením konzultantů z řad vyučujících školy zpracovávali od října. Přestože šlo již o třetí ročník tohoto úspěšného a všestranně přínosného projektu, teprve letos obhajoby proběhly prezenčně ve škole, a studenti i vyučující si tak mohli plně užít atmosféru obhajob. Celkem bylo sestaveno sedm odborných komisí (Anglický jazyk, Dějepis, Matematika – Fyzika, Biologie – Fyzika, Biologie – Chemie, Zeměpis a Základy společenských věd – Tělesná výchova), jejichž úkolem bylo zhodnotit, jak studenti dokáží představit a shrnout práci, na níž několik předcházejících měsíců pracovali a současně také obhájit svá zjištění či odpovědět na dotazy členů komise. Studenti se na své obhajoby náležitě připravili a přistoupili k nim s pokorou a odhodláním. Pro většinu z nich to byla první zkušenost nejen se zpracováním odborné práce většího rozsahu, ale také s veřejným vystoupením před komisí a spolužáky.

Průběh obhajob sledovali také studenti 2. C a 4. A, které zpracování ročníkových prací čeká v příštím školním roce. Velké poděkování nejen za hladký průběh obhajob, ale také za realizaci celého projektu patří všem zapojeným studentům i vyučujícím.

PhDr. Jakub Konečný, Ph.D.

Návštěva Českého rozhlasu

Studentům závěrečných ročníků Gymnázia pod Svatou Horou se před zahájením maturitních zkoušek naskytla ještě poslední mimořádná příležitost, jak se vzdělat mimo školní budovu. Dne 6. dubna navštívili studenti 6. A a 4. C v doprovodu vyučujících českého jazyka hlavní vysílací stanici Českého rozhlasu v Praze na Vinohradech.

Realizace této exkurze byla až do poslední chvíle nejistá, neboť proticovidová opatření omezující podobné návštěvy v posledních letech začínají umožňovat veřejné zpřístupnění podobně specializovaných míst jen velmi pozvolna. Po původně plánované návštěvě České televize, která tak nebyla pro současnou pandemickou situaci umožněna, mohla naše škola díky mimořádné ochotě paní Zuzany Foglarové, personální pracovníci Českého rozhlasu, zcela výjimečně navštívit místo, z něhož se obětaví a často značně vytížení hlasatelé každý den starají o to, aby většina z nás pravidelně dostávala důležité informace pro obecný přehled i umělecké impulzy pro neméně významnou potravu pro duši. Vzhledem k již zmiňované mimořádné situaci, za níž se exkurze konala, nám bohužel nebyla umožněna osobní návštěva vysílacího studia a dopolední program tak celý probíhal v galerii Českého rozhlasu Vinohradská 12. Navzdory tomuto omezení se však jednalo o více než dvě plodně strávené hodiny, během nichž bylo studentům sděleno mnoho podstatných informací, a měli možnost vyzkoušet si několik zajímavých aktivit.

Celým programem nás provázela paní Fischerová, která nám nejprve na pozadí autorského instruktážního dokumentu osvětlila důležité mezníky v dějinách Českého rozhlasu. Následovalo seznámení s vnitřní organizační strukturou a virtuální prohlídka vysílacího studia, po níž měli studenti možnost zblízka poznat nejrůznější rádiové přístroje minulosti i vymoženost současných vysílacích vynálezů. V případě zájmu byl studentům dále také umožněn poslech vybraných nahrávek z historie našeho státu i z dějin některých ostatních národů, jež má Český rozhlas k dispozici a považuje je za velmi cenné.

Na závěr naší návštěvy proběhla pak speciální diskuze s reportérkou Českého rozhlasu Andreou Kubovou, která nám na základě vlastní zkušenosti zajímavým způsobem přiblížila celkovou práci s informacemi, konkrétně jejich výběr, zpracování a prezentaci, a odpověděla studentům na několik otázek. Ze závěrečné reflexe bylo zřejmé, že se exkurze vydařila nad původní očekávání a pro všechny zúčastněné byla i přes uvedená omezení zcela jedinečnou zkušeností.

Mgr. Roman Káčerek

Lyžařský kurs očima účastníce

Ve čtvrtém březnovém týdnu se žáci 1. C a 3. A vydali na lyžařský kurz do Horních Míseček. Dopolední náplň celého týdne bylo sjezdové lyžování ve střediscích Medvědin a Svatý Petr. Po obědě účastníci kurzu vyráželi na běžky, kde na ně jeden den čekal i běžkařský scrabble. Čtvrteční odpoledne bylo ve znamení Bohumila Hanče a Václava Vrbaty, při kterém se studenti seznámili s jejich osudovým závodem a navštívili významnou mohylu této události. Pěkné počasí jim přálo celý týden, tedy krásné výhledy krkonošských hor byly samozřejmostí. V sobotu se poté, trochu neradi, všichni vrátili zpět domů do Příbrami.

Julie Šigutová, 3. A

Z tvorby studentů

Reportáž mimozemského návštěvníka o planetě Zemi v době koronaviru

Navštívení planety Země mimozemským tvorem trvalo údajně dlouhou dobu, ovšem jednoho dne jsme měli tuto neobvyklou čest poznat obyvatele jiné planety osobně. Jak jistě víte, mimozemský návštěvník dosedl přímo na střechu Gymnázia pod Svatou Horou. Pár dnů se toulal okolo Svaté Hory, až ho jednou večer z okna uviděl jeden z obyvatelů ulice Balbínova. Bez váhání se za ním tedy vydal. Jakmile si byl muž jistý, že ani mimozemšťan nepociťuje strach z jeho přítomnosti, začal si s ním povídat. Díky tomuto rozhovoru jsme se dozvěděli mnoho zajímavých a dosud neobjasněných informací.

Toto velice užitečné setkání se stalo 15. dubna roku 2021, kdy zde opět vrcholila koronavirová krize. Do této těžké situace mělo gymnázium, na které právě mimozemšťan dosedl, velké obavy ze sloučení příbramských gymnázií. Jako první jsme samozřejmě chtěli zjistit, odkud tento návštěvník pochází. Bylo nám řečeno, že opravdu z velké dálky u Jupiteru. Dále nám obyvatel velké plynné planety prozradil, jak ho můžeme oslovovat. Jeho jméno je Nedt-396. Raději jsme Nedtovi museli nasadit respirátor třídy FFP2, aby do malého městečka nezanesl nějakou velice závažnou chorobu, která by mohla znamenat vymření obyvatel. Dalším zjištěním bylo, jak se Nedt dokázal dostat z takové nepředstavitelné dálky sem na tuto planetu. Jeho odpověď byla velmi rozsáhlá. Údajně mu pomohla anténka, která se nacházela v jeho šedivé čtvercové hlavě, využívající tzv. calro síť. Později nám bylo vysvětleno, že tato síť je totožná s Bluetooth připojením, které, jak víme, na této planetě funguje celosvětově. Když Nedt stiskne tlačítko ve svém mobilním telefonu a zadá, jaké místo chce navštívit, síť ho tam automaticky přesune. Tento způsob pohybu ve vesmíru je velice zvláštní a pro nás nepředstavitelný. První otázkou, co návštěvníka zajímalo, bylo, proč všichni dodržují dva metry rozestup a proč mají na obličeji zvláštní kusy látek. Jeho dotaz mu byl vysvětlen. Nedt se dále podívoval, proč se této nemoci tolik bojíme, vždyť je nás tu tolik, že by bylo skoro neuvěřitelné, kdyby život na Zemi skončil. Nedt ale nakonec naše pravidla odstupů, roušek a celkové hygieny pochopil a byl ochoten je dodržovat.

Když se hlouček lidí okolo jeho osobnosti rozprchnul a Nedt-396 šel dalšího rána nakupovat do obchodu na Skalce, zjistil, že předpisy, které jsou naší vládou pevně nařízené, lidé dodržují ojediněle, přestože se v obchodech důrazně zobrazují na každém kroku. Na první pohled vše vypadalo v pořádku, když však zjistil, že lidé mají respirátory pouze na ústech a ne na nose, že si tajně pořádají večírky a nemají skutečný zájem o zlepšení této bídné situace, přestávalo se mu na této planetě líbit. U nich na Jupiteru v oblasti Velkého Carla se prý mimozemšťané k sobě chovají ohleduplněji a táhnou mnohem více za jeden provaz. Tohle chování podle Nedta jasně ukazuje, jaké jsou priority našeho obyvatelstva. Místo toho, aby se lidé občas pozastavili, zamysleli se a udělali si třeba hezký den poděkováním za to, že se vůbec ráno vzbudili a že jsou zdraví, vyhlížíjejí svou budoucnost pouze v majetku a spíše se zajímají o své finance nebo pouze o zábavu.

Na náměstí T. G. Masaryka se nám nakonec povedlo Nedta pozdržet na krátký rozhovor...

„Vážený návštěvníku Nedte-396, mohl byste nám, prosím, odpovědět na otázku, proč jste přiletěl právě na naši planetu Zemi?“

„Dobrý den, určitě Váš dotaz rád zodpovím. Planeta Země vypadala opravdu nádherně, spojitost barev oceánů, pralesů, hor a mraků mě sem přímo vtáhla. Krásnější planetu jsem nikdy neviděl. Nedávno mě ale zarazilo, proč nevidím obyvatelstvo Země tak, jak jsem zvyklý – jako malé černé tečky, které se dříve pohybovaly, a až teď jsem zjistil, že musí zůstat kvůli covidu-19 doma. Jako místo přistání jsem si vybral příbramské Gymnázium pod Svatou Horou právě proto, aby se tato škola dále zachovala a mohla pokračovat už navždy svou ojedinělou výukou studentů. Opravdu by mě mrzelo, kdyby tato škola musela být zrušena.“

Více informací jsme se už bohužel nedozvěděli, neboť mimozemský návštěvník stiskl fialové tlačítko na svém předloktí, které symbolizovalo návrat domů. Nedt-396 ve vteřině zmizel a nikdy ho už nikdo nespatriil. Rádi bychom mu však touto cestou poděkovali za tento nevšední rozhovor.

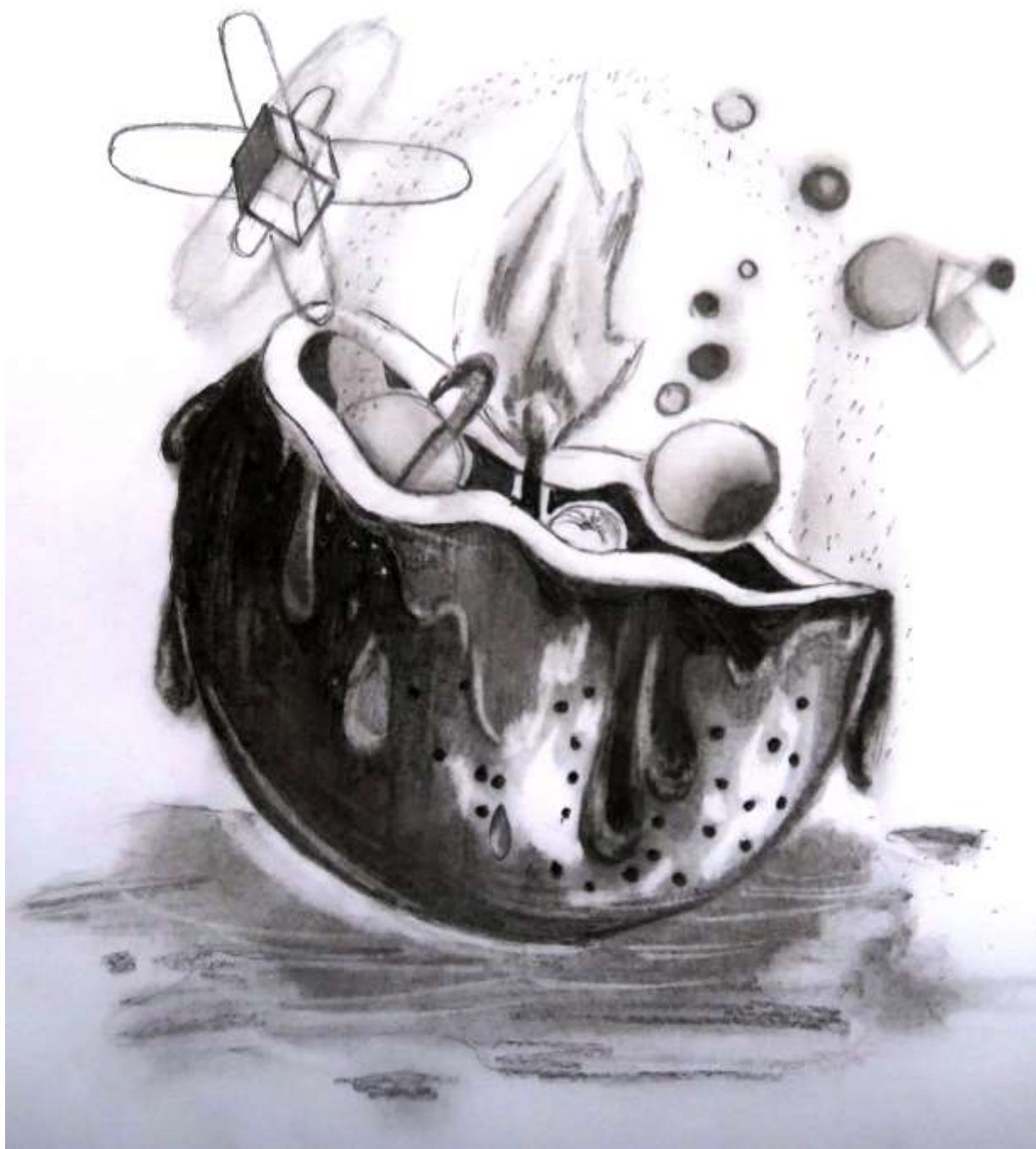
Magda Slepíčková, 3. A

Vendula Behúnová, 4. A

Mariia Bohata, 2. C

Barbra Kubalová, 4. A

Veronika Pokorná, 1. A

Mariia Rakhinova, 2. C

Jakub Tikovský, 1. A

Jan Urválek, 1. A

Johana Zemková, 2. C